

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 156 — Rok 133 (4)

Środa, 5 lipca 1944 r.

DZIŚ: Antoniego
JUTRO: Dominika

Londyn nadal pod ciężkim ogniem odwetowym Na środkowym odcinku frontu wschodniego walki przybrały dalej na zaciętości

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA w dniu 4 lipca:

Na zachodnim skrzydle przyczółka desantowego w Normandii atakował nieprzyjaciół wspierany znacznymi siłami artylerii i czołgów. Zasadniczo został on odparty i jedynie w kilku miejscach po ciężkiej walce zdołał wtargnąć w nasze linie. Na reszcie frontu minął dzień bez szczególnych wydarzeń.

W Breanli zniszczono w walce doszczętnie 20 terrorystów i 58 spadochroniarzy nieprzyjacielskich w ubraniach cywilnych.

Ciężkie niemieckie samoloty bojowe zaatakowały nocą ubiegłej nieprzyjacielskie skupienia statków u wybrzeży Normandii. Dwa specjalne statki desantowe zostały celnie trafione. Zaobserwowano także trafienia w miejscach wyładowania.

Jednostki ubezpieczające pewien konwój niemiecki wznieśli u wybrzeży holenderskich pożar na brytyjskiej łodzi pocigowej.

Ciężki ogień odwetowy skierowany jest na Londyn.

We Włoszech osłabła wczoraj nieco siła wielkiego ataku nieprzyjaciela. Jedynie na zachodnim odcinku wybrzeża w rejonie Sieny i nad wybrzeżem Adriatykiem toczyły się gwałtowne walki. Na wybrzeżu zachodnim zdołał nieprzyjaciół nieznacznie zyskać na terenie. Na wszystkich innych odcinkach został on krwawo odparty.

Na środkowym odcinku frontu wschodniego walki przybrały dalej na zaciętości. Na zachód od Słucka ataki nieprzyjacielskie następowały na przemian z naszymi kontratakami. Nieprzyjaciół, który dotarł aż do linii kolejowej Baranowicz-Mińsk, został w brawurowym kontrataku naszych dywizji pancernych odparty wśród wy-

sokich krwawych strat. Bolszewickie siły pancerne wdarły się do Mińska i napierają dalej na zachód. Na południowy wschód od miasta formacje nasze stawiają zacięty opór nacierającym ze wszystkich stron bolszewikom i w walkach skierowują się na zachód. Pod Mołodeczem odrzucono w przeciwnatarciu nieprzyjacielskie oddziały wypadowe. W rejonie na zachód od Połocka odparty nasze wojska nad Dźwiną ponownie ataki bolszewickie. Po zmianach w walkach miasto zostało opuszczone.

W walkach dni ostatnich odznaczył się szczególnie swą przykładną dzielnością dowódca pewnego pułku grenadierów pułkownik Reimann. Padł on śmiercią bohaterką w walce wręcz wśród swoich grenadierów.

Lotnictwo eskadrami samolotów bliskiego wsparcia ingerowało skutecznie w walkach lądowych rozbijając wiele kolumn nieprzyjacielskich i niszcząc wiele czołgów, dział i kilkadziesiąt pojazdów mechanicznych.

Eskadry samolotów bojowych przeprowadziły w nocy ataki przeciwko szeregowi dworców sowieckich niszcząc ogromne masy materiału dowozowego. Szczególnie na dworcu w Borysowie powstały rozległe pożary i wielkie eksplozje.

Bombowce północno amerykańskie zrzucały chaotycznie bomby w obszarze Belgradu i na szereg miejscowości w Rumunii. Niemieckie i rumuńskie siły obrony przeciwlotniczej zestrzeliły przy tym 19 samolotów nieprzyjacielskich.

Przygotowania do wielkiej bitwy materiałowej w Normandii

BERLIN, 4. 7. — Dobrze zazwyczaj informowane kółka stolicy Rzeszy dają do zrozumienia, że tak po stronie niemieckiej jak i alianckiej z wielką energią czyni się przygotowania do bitwy materiałowej o wielkich rozmiarach w Normandii.

Pośrednio podkreśla się także w Berlinie, że dowództwo niemieckie uwzględni równocześnie też inne mo-menty, aniżeli np. pewne przygotowania uskuteczniane przez Aliantów w Anglii południowo-wschodniej.

BERLIN, 4. 7. — Agencja Telepress dowiaduje się następujących szczegółów odnośnie do dalszego rozwoju walk na froncie inwazyjnym:

Po nieudanych próbach przełamania się Anglików na południowy zachód od Caen bitwa inwazyjna nad Atlantykiem przybrała chwilowo cechy pewnego rodzaju zastoju. Nie doszło zatem do żadnych działań bojowych piechoty, którym można było przypisać jakiegokolwiek większe zna-

czenie. Po obu stronach frontu odzywała się natomiast nieustannie artyleria, przy czym wywiązały się pojedynki artyleryjskie o niezwykle gwałtowności.

Dużo oznak przemawia za tym, że zarówno druga armia brytyjska, jak i pierwsza armia amerykańska przeprowadziły w ciągu niedzieli przegrupowania wojskowe, obliczone na większą skalę. Przeprowadzone planowo wstrzeliwanie się wielkiej liczby nowo doprowadzonych baterii po stronie Aliantów wskazuje na to, że widocznie dowództwo alianckie przygotowuje się do rozpoczęcia nowej akcji zaczepnej, celem uzyskania szerokiego przedarcia się przez front niemiecki. Należy się liczyć z możliwością, że termin rozpoczęcia tej akcji przypadnie na datę planowanego widocznego na najbliższą przyszłość ingerowania do bitwy inwazyjnej na zachodzie dalszych kontyngentów wojsk alianckich, stacjonowanych już od dłuższego czasu w południowo-wschodniej części wyspy brytyjskiej.

JAKIE ZAMIARY MA STALIN

Analiza polityki Moskwy wobec Polaków

BERLIN, 4. 7. — Naczelnny redaktor tygodnika niemieckiego „Das Reich” w artykule pt. „W retorce” analizuje sprawę polityki alianckiej wobec Polaków.

Autor pisze m. in.: „Moskwa rozwija sprawę polską klasyczną taktyką Lenina. Stalin dla każdego rodzaju broni, użytej do koncentrycznej przeprowadzenia ataku posiada swoich ludzi. W sześć oczu powiedział on Churchillowi i Rooseveltowi, że nie zamierza się mieszać w ich spory. Publicznie polecił on oświadczyć to za pośrednictwem Anglosasa, przywódcę komunistów angielskich Harry Pollitta (24 stycznia 1944). W grze tej każdy z współczesników ma wyznaczoną sobie specjalną rolę: ambasadorzy sowieccy, urządowa agencja telegraficzna, Związek polskich patriotów w Moskwie, „Prawda”, klika Polaków amerykańskich oraz sowiecki rząd ukraiński.

Pozornie wydaje się, że wszyscy ci aktorzy zaczęli wnet działać sprzecznie ze sobą, to znów uzupełniać się lub licytować. Najostrejsza jest „Prawda”, najbardziej nieprawdopodobna Stalin. Życzy on sobie — oficjalnie — nic więcej jak tylko silnej, niepodległej, wolnej Polski. To powiedział Sikorskiemu w grudniu 1941, to pisał w maju 1943 do redaktora „New York Timesa”, to zakomunikował pisemnie polskim patriotom w Moskwie i powtórzył wobec księdza Orleńskiego w maju 1944 r. Na temat rozmiarów i granic jakie życzy sobie dla tego kraju nie się nie słyszy. Jako formę rządu robił taką formę, która „u wszystkich narodów najbardziej odpowiada ich warunkom”, dalej stawia jako warunek trwałe, dobre sąsiedzkie stosunki i wzajemne poważanie, a w razie gdyby naród polski tego sobie

życzył, możliwe jest też przymierze oparte na zasadzie wzajemnej pomocy. — Od kiedy Benes wozł ze sobą w swoim bagażu komiwojażerskim formularz takiego układu i pokazuje go kolejno swoim kolegom emigracyjnym, wiadomym jest już jak wyglądałby taki sojusz w szczególności.

Bezpośredni nacisk, jaki Stalin z coraz większą siłą wywiera przez swoich pomocników, idzie w dwóch kierunkach: przekształcenie rządu emigracyjnego w drodze wykluczenia wszystkich elementów usposobionych wrogo wobec Sowietów i uznanie moskiewskich żądań granicznych. Stanowisko Sosnkowskiego, wiceprezydenta Polski emigracyjnej lub naczelnego dowódcy „wszystkich wojsk polskich” zostało pogrzebane przez utworzenie sowiecko-polskich dywizji pod dowództwem generała Berlinga w Związku Sowieckim, a w Londynie ograniczono obecnie jego zakres do funkcji zakresu wojskowego. Dla Raczkiewicza nie jest to dobrym prognozą, że jedno z czasopism moskiewskich wymienia go jednym z kierowników „wszystkich wojsk polskich”.

Stalin traktuje jako osobistą satysfakcję, iż może obstawać przy linii granicznej, noszącej na zwisko jednego z angielskich ministrów spraw zagranicznych. Mógłby on także żądać ponownego uznania niemiecko-sowieckiej granicy w roku 1939, z której zrezygnował i uznał ją za nieważną w układzie sojusznictwa z Sikorskim z lipca 1941. Obie linie różnią się między sobą tylko bardzo nieznacznie. Zasadniczo linia Curzona przebiega nieco bardziej na wschód i to głównie w swej części północnej, gdzie od Grodna poprzez

Jarówkę kieruje się na Niemce, po czym wzdłuż Bugu spotyka się z linią z r. 1939.

Stalin jednak obecnie nie bez rozmyśłu rezygnuje z tego projektu, jaki w r. 1920 mocarstwa zachodnie przedstawiły z podpisem Lorda Curzona obu stronom wojny polsko-rosyjskiej, kiedy to armia czerwona groziła zalewem Europy, zanim ich klęska w „Cudzie nad Wisłą” nie dała Polakom możliwości przeprowadzenia w pokoju Ryskim granicy przebiegającej znacznie dalej na wschód. W ten sposób linia Curzona pozostała projektem bez realizacji, granicą, której nie można nawet znaleźć w atlasach historycznych. Przy tym wszystkim trójka zainteresowana wówczas i dzisiaj zna

wu tą sprawą zapomniała na śmierć, że oznacza ona od r. 1920 złamanie przyrzeczenia brytyjskiego. Kiedy czerwoni napierali w kierunku Warszawy, rząd brytyjski przyrzekł Polakom pełne poparcie na wypadek gdyby ich nieprzyjaciółce przekroczyli tę linię. Linia ta została przekroczona — pisze Harold Nicolson — ówczesny prywatny sekretarz lorda Curzona w swej książce „Dyplomacja powojenna”, którą tu aj cytujemy (strona 204/5 niemieckiego wydania z r. 1943). „Rząd brytyjski ograniczył swoją pomoc do wysłania komisji badań... nasz prestiż w środkowej Europie doznał po ważnych szkód wskutek tych wydarzeń... Przyrzekliśmy pełną pomoc w pewnym określonym wypadku, a

Zaniepokojenie w Watykanie

SZTOKHOLM, 4. 7. — Według doniesienia „Nya Dagligt Allehanda” z Lizbony, podano z Rzymu szczegóły, z których wynika, że obecnie panuje w Watykanie wielkie zaniepokojenie, albowiem Alianci w coraz większej mierze poczęli w Rzymie urządzać centralę zaopatrzeniową dla swoich wojsk. Kardynał-sekretarz stanu zwrócił uwagę naczelnemu do wództwa Aliantów, że tak Eisenhower jak i Churchill i Roosevelt przyrzekli nie robić z Rzymu bazy wojakowej.

Ustąpienie prezydenta i rządu Guatemali

GENEWA, 4. 7. — Reuter donosi o ustąpieniu prezydenta Guatemali, generała Jorobioso. Wraz z prezydentem podał się do dymisji także cały jego gabinet.

Głos dnia

Znany węgierski publicysta Stefan Mikotay w artykule, opublikowanym w dzienniku „Uj Magyar-sag” a omawiającym udział Stanów Zjednoczonych w przedsięwzięciu inwazyjnym przeciwko Europie, dochodzi do stwierdzenia, że atak amerykański, podobnie jak i napór bolszewików, oznacza ofensywę barbarzyństwa przeciwko Europie. Mikotay pisze m. in.:

Od wschodu zaatakowało Europę barbarzyństwo sowieckie, natomiast od zachodu barbarzyństwo Ameryki, która pozbawiona historii i tradycji kulturalnej zawsze stała w antagonizmie wobec Europy. Także i tutaj ma się do czynienia z barbarzyństwem, które pod względem swej zarozumiałości i nastawienia materialistycznego jest tak samo obce Europie, jak jego wschodni sojusznik. Wszystko, co w Stanach Zjednoczonych ma wyższy i szlachetniejszy charakter, pochodzi z Europy. Także technikę przejęła Ameryka z Europy. Obec-

nie jednak ogniem swoich dział, okrutną wojenną i samolotów odpłaca ona za to, co zapewniło Ameryce bogactwo, dobrobyt, potęgę i panowanie.

W dalszym ciągu swoich wywodów autor wyciąga wniosek, że Stany Zjednoczone należy uznać jako buntowników, którzy najeżdżają stare środowisko kultury, Europę. Podobnie jak w Związku Sowieckim, także i tam podżegaczami są żydzi. Tym, który we wszystkich częściach świata sieje ziano nienawiści, jest żyd. Buntownik ten zagraża także losowi Węgier. Równolegle z losem Europy, na tych samych polach walk rostrzyga się także los Węgier.

W przeciwstawieniu do tego podłego i obłąkanego świata, pisze w zakończeniu Mikotay, także my nosimy w sobie świat, świat węższy, sprawiedliwszy i szczęśliwszy i z tego powodu musimy zwyciężyć.

Nie, wypadek ten zaszedł, odmówi-
liśmy udzielenia pomocy... Wielka
Bryania nie powinna była posuwać
się ani do pogróżek ani też do przy-
rzeczeń. Pocuńa się do obu tych
metod i w obu wypadkach ich nie
spełnia...

W chwili kiedy grupy sowieckie
w czasie swego posuwania się na-
przód ubiegłej zimy wkroczyły na
drobny odcinek tej wielkiej Polski,
powstał w roku 1921, z począt-
kiem stycznia koło Sarn, Moskwa
rozniecała do czerwoności konflik-
ty graniczny, który zawsze tlił w ukry-
ciu. W notach urzędowych, w donie-
sieniach Tassa i Pata starły się
wzajemne antagonizmy:

Na początkowe roszczenia Mo-
skwy da linii Ribbentrop-Mo-
tow. Mikołajczyk odpowiedział
wskazaniem na prawa wynikają-
ce z Karty Atlantycznej. Moskwa
odrzucała tę piłkę: Zachodnia U-
kraina i Zachodnia Białoruś wy-
razili przedłuż w drodze plebi-
scytów życzenie swego powrotu
do Związku Sowieckiego, zresztą
nadawczy się ta... do dysku-
sji linia Curzona, jednak widocz-
nie londyńscy emigranci Polacy
nie mała pełnomocnictw do roko-
wań. Kiedy wobec tego Mikołaj-
czyk zwrócił się do Londynu i
Waszyngtonu z prośbą o pośred-
nictwo i zakomunikował to Mo-
skwie, Tass wypowiedział ostat-
nie na razie słowo w tej publicz-
nej dyskusji: „Polscy emigranci
obeszli sprawę uznania linii
Curzona, a więc odrzucił ją, naj-
widoczniej nie chcą nawiązania
dobrych sąsiedzkich stosunków”.

Stalin pozwolił, aby jego Alian-
ci smażyli się na swoim własnym
sosie, będąc pewnym, że polska pie-
czeń skurczy się wówczas do pożą-
danych rozmiarów. Churchill uznał
prawie bez żadnych ograniczeń
przed Izłą Gmin sowiecki punkt w
dzenia na trzy dni przed pierwszym
wypowiedzeniem gwarancji dla Pol-
ski, który to termin następnie po-
minięto milczeniem.

Z kolei londyńskie minister-
stwo spraw zagranicznych jesz-
cze raz wzięło na siebie rolę po-
średnika w sprawie nowej pro-
pozycji polskiej, wyrażającej ży-
czenie odroczenia spraw teryto-
rialnych na okres po wojnie i
wytyczenia do tego czasu linii
demarkacyjnej, zapewniającej
oddanie Włna i Lwowa pod pol-
ską administrację. Stalin swą
szorstką odmowę wobec ambasa-
dora brytyjskiego połączył z
ostrym atakiem na Sosnkowskie
go, ponownym żądaniem linii
Curzona i przekształcenia gabi-
netu, jak również z groźbą, że
problem polski mógłby ujemnie
zawążyć na stosunkach pomię-
dzy Londynem i Moskwą w tak
znamiennym okresie wojny.

Następuje farsa. Na keso „li-
nia Curzona” występuje na sce-
nie w harmonii rodzinnej ukraiń-
sko-polska para małżeńska Kor-
nejczuk—Wasilewska. Jeżeli ci
oboje, minister spraw zagranic-
nych rady komisarzy ludowych
w Kijowie i szefowa moskiew-
skiej grupy Polaków są zgodni
w swych poglądach — to poco
jeszcze ten spór o linię Curzona?
Kijów uważa, że Ukraińcy w Hru-
bieszowie, Zamościu, Jarosławiu
i Tomaszowie, mieszkający na
zachód od linii Curzona, muszą
być połączeni ze swymi braćmi.

Jak Moskwa będzie — wyglądała,
jeżeli Mikołajczyk ustąpi do linii
Curzona? Kiedy żądania Kremla
zbiegną się z zachodnią granicą na-
rodowościową Polaków? Kiedy pew-
ni Anglosasi, upatrujący w meto-
dzie Salina politykę pozorowania
sile i mistyfikacji zaprzestania lu-
dzie samych siebie i świat co do te-
go, iż wiedzą tak samo jak i my,
że „silny, niepodległy i wolny” w
języku Kremla stanowi synonim
„bolszewicki”?

Spór o Polskę Mikołajczyka i
Wasilewskiej jest próbą w retor-
cie politycznej. Kontynent jednak
na żywym przykładzie dowie-
dział się z całą dokładnością,
czego może oczekiwać od Allian-
tów w wypadku pokonania
przez nich Niemców: od Sowie-
tów wywołanego z rozmysłem
chaosu, jako wstępu do bolsze-
wizacji, od północnych Ameryka-
nów egoizmu obokontynental-
nego, od Anglików niczego...

Oświadczenie premiera Linkomies:

Finlandia kontynuuje walkę u boku Niemiec

Echo zerwania stosunków dyplomatycznych przez USA

HELSINKI 4. 7. — Premier Fin-
landii Linkomies wygłosił w ra-
dio fińskim mowę, w której pod-
kreślił zdecydowaną wolę Fin-
landii kontynuowania walki prze-
ciwko Związkowi Sowieckiemu u
boku Niemiec. Dla Finów — o-
świadczył on — nie ma innego
wyboru, jak tylko walczyć o swą
teraźniejszość i przyszłość, po-
nieważ w przeciwnym razie mu-
sieliby się poddać bolszewikom
na łaskę i niełaskę. Wobec uży-
zionej przez Niemcy z całą go-
towością pomocy naturalnym ob-
ywatelom Finlandii jest złożenie
broni tylko wówczas, jeżeli Niem-
cy wyrażą na to swą zgodę.

Oświadczenie fińskich socjal-
demokratów wykazuje, że wszy-
stkie warstwy ludności Finlandii prowa-
dzą zwartym frontem obecną walkę
mającą na celu obronę przed bolsze-
wikami. Motywem kierującym wszy-
stkimi działaniami rządu fińskiego
jest: uchronić Finlandię i naród fiń-
ski przed zagładą grozącą im ze
strony bolszewików.

Premier Linkomies stwierdził w
swej mowie, że Finlandia potrzebu-
je pomocy do swej walki przeciwko
bolszewikom, ponieważ próba sił ze
Związkiem Sowieckim z naturalnych
i zrozumiałych powodów jest nie-
możliwa. Jedynym krajem, który
może i chce udzielić szczerzej pomo-
cy, są Niemcy. Sukces walki Finów
przeciwko bolszewikom jest jedynie
możliwy z pomocą Niemiec. Wszy-
scy członkowie rządu fińskiego są
zgodni w opinii, że Finowie muszą
zmobilizować wszystkie siły i przy-
jąć wszelką pomoc, jaka jest moż-
liwa do uzyskania.

Na temat zerwania stosunków dy-
plomatycznych z Finlandią przez
Stany Zjednoczone Linkomies o-
świadczył, że ani Finlandia, ani
rząd fiński nie ponoszą winy tego
ukształtowania się sytuacji. „Pozo-
stałe nam pociecha, stwierdził pre-
mier Finlandii, że podczas naszej
walki przeciwko Związkowi Sowiec-
kiemu w roku 1939/40 Stany Zjedno-
czone, podobnie jak i Anglia, uzna-
ły nasze prawo do bronięcia się
przeciwko nieprzyjacielowi, zagra-
żającemu naszej egzystencji od
wschodu. Przy tej sposobności An-
gla i Stany Zjednoczone zaapo-
wały do nas, abyśmy się nie po-
dawali”.

HELSINKI, 4. 7. — Prasa fińska
komentuje w całej rozciągłości treść
mowy, wygłoszonej przez premiera
Linkomies. Dziennik „Uusi Suomi”
oświadcza, że z napięciem oczekiwa-
na przemowa premiera rozproszyła
wszelkie mgły jakie pokrywały um-
wę niemiecko-fińską na skutek po-
wściągliwego zachowywania się rzą-
du w tej sprawie.

Dwa fakty wpłynęły miarodajnie
na decyzję fińską, a mianowicie na-
samprzód pewność, że Unia Sowiec-
ka żądać będzie od Finlandii jed-
ynie tylko kapitulacji, powtóre zaś
że nawet i przez zmianę rządu w
żadnym wypadku nie zdołałaby Fin-
landia uzyskać korzystniejszych wa-
runków pokojowych.

„Nam jednak”, tak pisze w dal-
szym ciągu wspomniany dziennik,
„nie wolno jest dzisiaj, tak samo
jak nie było wolno przed dwoma
miesiącami, popełnić samobójstwa
narodowego. Mając wybór pomiędzy
poddaniem się na łaskę Unii Sowiec-
kiej a dalszym prowadzeniem wal-
ki o egzystencję Finlandii, naród fiń-
ski i jego rząd zdecydował się na
to ostatnie, przy czym szczególnie
na uwagę zasługuje fakt, że co do
tego punktu w łonie rządu nie ist-
niały żadne rozbieżności zdań.”

HELSINKI, 4. 7. — Fińskie biuro
informacyjne opublikowało oświad-
czenie socjal-demokratycznej gru-
py parlamentarnej, złożone wobec
podanego w dniu 28 czerwca do-
wiadomości komunikatu o rozmowa-
niach pomiędzy Finlandią i Niem-
cami w sprawie zbrojnej pomocy
oraz wyniku tych rokowań.

Oświadczenie po przedstawieniu
motywów partyjno-politycznych
motywuje następującą decyzję w
sprawie tych rokowań:

„Obrona Finlandii przeciwko
grożącemu niebezpieczeństwu jest
w obecnej chwili najważniejszym

zadaniem, które muszą poprzeć
wszystkie warstwy ludności”. „Po-
kładając zaufanie w wolę zorga-
nizowanej warstwy robotniczej w
kierunku dalszego trwania przy
swoim zasadniczym światopogląd-
zie, apelujemy usilnie do wszy-
stkich robotników, aby w obecnej
burzliwej sytuacji zachowali się
spokojnie i wszelkimi środkami
poparli nasze siły zbrojne w ich
walce o zabezpieczenie samodziel-
nej przyszłości naszej ojczyzny”.

SZTOKHOLM, 4. 7. — „United
Press” donosi z Waszyngtonu, że
ministerstwo skarbu Stanów Zjed-

noczonych ogłosiło Finlandię jako
teren nieprzyjacielski i że tym sa-
mym kraj ten podlega ustawie o
handlu z wrogiem zagranicą. Bez
specjalnego zezwolenia nie wolno
więc z rządem fińskim z jego re-
prezentantem dyplomatycznym
lub z innymi osobami zamieszku-
jącymi we Finlandii załatwiać ża-
dnych transakcji handlowych i fi-
nansowych i nie wolno z nimi u-
trzymywać żadnych stosunków
handlowych.

HELSINKI, 4. 7. — Na margi-
nesie zerwania stosunków dyplo-
matycznych Stanów Zjednoczonych

Komunikat fiński

HELSINKI, 4. 7. — Fiński ko-
munikat wojenny z dnia 3 lipca
brzmi:

Na Przesmyku Karelskim wykony-
wał nieprzyjaciół w rejonie pomiędzy
zatoką Viipuri a Karisalmi w kilku
miejscach ataki i próby przeprowa-
dzenia na drugą stronę z mniejszy-
mi siłami, wszystkie te ataki zo-
stały jednakowoż odparte. Na połu-
dniowy zachód od Ihtala silniej
odezuwać się dawał w dniu wczor-
niejszym nacisk nieprzyjaciela, aniżeli
na innych miejscach. W pewnym
punkcie wtargnął nieprzyjaciół do
poziycji naszych, skąd go jednak
wyparto w przeciwdzierzeniu. Zni-
szczono przy tym trzy czołgi. W o-
statnich 24 godzinach zniszczono o-
gółem 14 czołgów nieprzyjacielskich,
z której to liczby 10 zniszczyło lot-
nictwo.

W kierunku Aunus odbyły się rów-
nież gwałtowne walki, głównie w re-
jonie Rajakontu i Salmi, gdzie w

ciągu nocy przypuścił nieprzyjaciół
znacznymi siłami szturm do naszych
poziycji. W jednym miejscu udało
mu się wtargnąć do naszych linii,
odrzucono go jednakowoż w przeci-
wudzierzeniu. Gwałtowna była również
działalność zaczepna nieprzyjaciela w
kierunku Vieljärvi, gdzie wojska na-
sze zadały atakującym siłom nie-
przyjacielskim wielkie straty.

W kierunku Maaselkae w uporczy-
wych walkach odrzuciły wojska na-
sze liczne ataki na zachód od Juu-
tajärvi i Murtjärvi i zadały nieprzy-
jacielowi ciężkie straty. Opróżniono
miejscowości Paatene.

Własne i niemieckie lotnictwo bom-
bardowało nieprzyjacielskie linie za-
opatrzenia, formacje czołgów oraz
koncentracje artylerii i wojsk pod
Ihtala. Myśliwstwo fińskie i nie-
mieckie jak również nasza obrona
ziemna straciła ogółem 35 samolotów
nieprzyjacielskich, z tej liczby 7 na
Przesmyku Aunus.

Sprawozdanie sytuacyjne z frontu wschodniego

Rejon Mińska ośrodkiem bojów

BERLIN, 4. 7. — Agencja „Tele-
press” dowiaduje się z dobrze po-
informowanego źródła następujących
szczegółów o walkach na froncie
wschodnim:

Po wzmocnieniu licznymi for-
macjami czołgów i zmotoryzowa-
nej piechoty południowego skrzy-
dła ofensywnego na środkowym
odcinku frontu wschodniego, bol-
szewicy dotarli w ciągu niedzie-
li do pewnego traktu kolejowe-
go, przebiegającego na połu-
dniowy zachód od Mińska, prze-
kraczając go w kilku punktach
w kierunku północnym. Nie do-
szło jednak przy tym do żad-
nych poważniejszych działań bo-
jowych, ponieważ stacjonowane
tam słabe formacje ubezpiecza-
jące Niemców wymijały zgodnie
z rozkazem czołgów i pancerne
bolszewików.

W rejonie bojowym, przebiegającym
w kierunku północno-wschodnim do
tych terenów, załoga niemiecka Bo-
bruska połączyła się z silnymi jed-
nostkami niemieckimi wojsk pancer-
nych. Wojska niemieckie, które wa-
czyły w Bobrujsku, obecnie po zaop-
atrzeniu się w ciężką broń, wspólnie
z innymi dywizjami niemieckimi o-
perują w szacie ryglującej rejon na
północny zachód od miejscowości O-
sipowicze, gdzie w toku odbywają-
cych się tam starć zniszczyły więk-
szą liczbę czołgów sowieckich, które
podjęły próbę obejścia Niemców na
zachodnim brzegu Berezyny. Tym
samym zapewniono formacjom nie-
mieckim, walczącym od kilku dni na
wschodnim brzegu Berezyny, prze-
jście na brzeg zachodni, gdzie zajęły
one nowe pozycje ryglujące drogę do
Mińska. Pomimo szeregu ataków z
frontu i z flanki pozycje te były
wszędzie utrzymywane.

Na północny zachód od Mińska,
jednostki czołgów bolszewickich ude-
rzyły w kierunku przebiegającej tam
linii kolejowej, gdzie rozwijały się
zażarte potyczki pomiędzy bolsze-
wikami a zmotoryzowanymi oddziałami
niemieckimi. Trwają tam nadal cięż-
kie walki pomiędzy czołgami niemiec-

kimi a bolszewickimi. Na północny
zachód od miejscowości Lepel wsze-
kie próby bolszewików, zmierzające
do zniesienia upozycji niemieckich
formacji ubezpieczających, pozostały
bez wyniku, mimo że były one po-
djęte znaczną liczebną przewagą bol-
szewików. Donoszą o szczególnie do-
tkliwych stratach w ludziach i ma-
teriale, poniesionych przez wojska
sowieckie; tak np. jedna z niemiec-
kich baterii przeciwpancernych, do-
brze ukryta w terenie, zlikwidowała
w ciągu pojedynku, trwającego nie-
pełną godzinę, nie mniej jak 23 czoł-
gi bolszewickie.

Nieco dalej na północ jedna z
grup bojowych sowieckich próbowała
wszelkimi środkami sforsować prze-
jście przez rzekę Dźwinę. Również i
tu wywiązały się niesłychanie zażar-
te walki, które skończyły się od-
parciem wszystkich ataków bolsze-
wickich. W czasie tych operacji,
których kierunek wskazuje na dolny
bieg Dźwiny, bolszewicy stracili 19
czołgów.

Również w rejonie Połocka trwały
krwawe zmagania. Bolszewicy kon-
tynuowali na tym odcinku frontowym
koncentryczne swe ataki, przy czym
akcje ich były nacechowane szczegó-
l-

20 milionów franków za wykrycie mordercy min. Henriot

PARYŻ, 4. 7. — Urzędowo dono-
szą, że szef rządu Laval postawił
do dyspozycji organów policyjnych
20 milionów franków na wykrycie
mordercy sekretarza stanu Henriota.
Suma ta ma być użyta na nagrody
za pożyteczne dla tego celu donie-
sienia.

Wallace opuścił Czung-King

SZTOKHOLM, 4. 7. — Wiceprezy-
dent Wallace, — jak donosi Reu-
ter — opuścił Chiny Czungkińskie i
powrócił do Stanów Zjednoczonych.

z Finlandia, pisze dziennik „Huf-
vudstadsbladet”: „Podczas gdy pro-
blem fiński nie doznał żadnej za-
sadniczej zmiany od czasu wojny
zimowej aż do dzisiejszej walki o-
bronnej, nie można sobie wyobra-
zić drastyczniejszego kontrastu, a-
niżeli pomiędzy wyrażaniem sym-
patii ze strony Ameryki w czasie
wojny zimowej a dzisiejszym jej
nastawieniem”.

BUKARESZT, 4. 7. — Zdecydo-
wane stanowisko Finlandii z u-
znaniem nazywa „Ordinea” nowym
wzmocnieniem „zwartych frontów,
jakie tworzą narody europejskie
we walce przeciwko bolszewizmo-
wi. Przede wszystkim zaś decyduje
Finlandii stanowi wielki sukces
dyplomatyczny i strategiczny Rze-
szy Niemieckiej w chwili tak de-
cydującej.

Rozwój polityki fińskiej w ostat-
nich miesiącach — tak pisze dalej
wspomniany dziennik rumuński —
nie pozostał bez echa w urzędach
kancelarskich mocarstw Paktu
Trzech, i jakkolwiek Berlin nie
zajmował się zbyt intensywnie tą sprawą,
to jednak obserwowano sytuację
z niesłychaną powagą. Mimo to
jednak nie potrzebowało być widocz-
nie podejmować żadnych kroków
szczególnych.

Jak podkreśla dziennik, kroki
takie pozostałyby były też bezsku-
teczne wobec tego, że Finlandia
pragnęła posiadać swobodę w swej
decyzji. W każdym bądź razie od-
noszono się w Berlinie z niewzru-
szonym zaufaniem do niezrówna-
nej lojalności Finów i do ich zdol-
ności odczuwania miary własnych
i istotnych swych warunków ży-
ciowych. W ten sposób w rzeczy
samej Finlandia zerwała rokowa-
nia z Moskwą.

na intensywność. Po zadaniu im
ciężkich strat wojska niemieckie co-
fały się w ciągu godzin wieczornych
niedzieli na skraj miasta Połocka.
Pod osłoną tych jednostek trzon for-
macji niemieckich, walczących na
tym odcinku, zajęł na zachód i na
północny zachód od Połocka nowe
poziycje, gdzie po zaciętych walkach
ulicznych w samym mieście doszło
do nowych ataków bolszewickich, któ-
re jednak wszędzie odparto.

Walki na środkowym odcinku fron-
tu wschodniego, które obecnie wy-
magają od żołnierza niemieckiego
nie tylko dużo wytrzymałości i
hartu, lecz również niezwykłych po-
święceń, były wszędzie poparte inten-
sywnymi akcjami silnych formacji
lotnictwa niemieckiego. Zarówno w
rejonie Słucka, jak również na
wschód od Mińska niemieckie samo-
loty bliższego wsparcia ingerowały
z dobrym skutkiem w walki, odgry-
wając się na ziemi. Zniszczyły one
przy tym oprócz licznych czołgów i
dział różnego kalibru również prze-
szło 200 pojazdów mechanicznych,
służących celom transportowym.

Komunikat węgierski

BUDAPESZT, 4. 7. — Szef sztabu
generalnego Honwed podaje do
wiadomości: W tygodniu ubiegłym
zanotowano na węgierskim odcinku
frontowym głównie na południe od
Kolomyi niesłychanie gwałtowną czyn-
ność nieprzyjaciela. Miejscami powta-
rzały się ataki w ciągu jednego dnia
nawet ośmiokrotnie, zdołano je jed-
nakowoż bez wyjątku odeprzeć wśród
ciężkich strat dla Sowieców. Lot-
nictwo anglo-amerykańskie kilka-
krotnie skierowywało swe ataki ter-
rorystyczne przeciwko miastom wę-
gierskim, w pierwszej linii zaś prze-
ciwko Budapesztowi. Według nieza-
wodnego stwierdzenia, formacje lot-
nictwa a zwłaszcza myśliwstwa wę-
gierskiego zdołały zniszczyć 61 sa-
molotów alianckich, bez wyjątku bom-
lowców czteromotorowych. Pośród
ludności cywilnej było 280 zabitych
i 440 rannych.

DZIS ZACIEMNIAMY

Początek 21:40

Koniec 4:00

Ostrzeżenie lotnicze:

3 sygnały w ciągu minuty

Alarm:

sygnał 1-minutowy (ton wyjący)

Zapowiedź odwołania alarmu:

3 sygnały w ciągu minuty

Odwołanie alarmu:

sygnał 1-minutowy (ton wysoki)

Rejestracja roczników
1909--1930

5 lipca ostatni dzień

Rejestracja roczników 1909--1930 w dniu 1 lipca została zakończona. Wynik jej był nadspodziewanie pomyślny. Zwraca się uwagę wszystkich mieszkańców, którzy stawili się już do rejestracji i otrzymali zaświadczenia (Erfassungsbogen) by, stale nosili je przy sobie i okazali na każde żądanie osobom ku temu upoważnionym. Kto na terenie miasta Lwowa lub Generalnego Gubernatorstwa nie będzie się mógł wykazać takim zaświadczeniem, zostanie ukarany według prawa wojennego.

Równocześnie zwraca się uwagę wszystkich obowiązujących do rejestracji, którzy z powodów od siebie niezależnych, dotychczas nie stawili się do rejestracji, że mogą zadość uczynić temu obowiązowi w dniu 5-go lipca 1944 w godzinach 7--18 w lokalu rejestracji przy pl. Bernardyńskim w dawnym Hotelu Krakowskim.

OBOWIĄZEK ODDAWANIA
RZECZY WOJSKOWYCH

Podaje się do wiadomości publicznej, że nabywanie i posiadanie rzeczy wojskowych, jak broni i amunicji, odzieży, bielizny, przedmiotów uzbrojenia jak też innych rzeczy wojskowych wszelkiego rodzaju, włącznie ze środkami aprowizacji i zaopatrzenia jest surowo wzbronione. Przedmioty tego rodzaju należy oddać najpóźniej do dnia 10 lipca 1944 w najbliższym posterunku niemieckiej policji, a w Lwowie w Dyrekcji Policji, pl. Smolki 3.

Kto po tym terminie zostanie przychwyty na nieprawym posiadaniu rzeczy wojskowych, ten zostanie ukarany wedle odpowiednich postanowień, nawet karą śmierci.

Silną rzeczą w okresie wojny związki prawnopubliczne mają daleko poważniejsze zadania do spełnienia, aniżeli w okresie pokojowym. Dowodzą tego budżety gmin; poszczególne ich pozycje są obecnie wielokrotnie wyższe niż w czasie pokojowym. Ostatnio ukazało się rozporządzenie Generalnego Gubernatora w sprawie ściągania udziału gmin i związków gmin w ciężarach Generalnego Gubernatorstwa (rozporządzenie o udziale w ciężarach). Zgodnie z rozporządzeniem, gminy i związki gmin mogą być pociągane do udziału w ciężarach Generalnego Gubernatorstwa stosownie do ich zdolności do świadczeń. Udziały ściągają się od roku rachunkowego 1944.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa

(Główny Wydział Finansów i Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) ustala corocznie przed rozpoczęciem roku rachunkowego wysokość udziału, który gminy i związki gmin winny w całości zapłacić. Główny Wydział Spraw Wewnętrznych ustala drogą orzeczenia udział, który mają wpłacić poszczególne gminy i związki gmin. Przeciw orzeczeniu nie przysługują środki prawne.

Udział należy wpłacić w przeciągu ośmiu tygodni po doręczeniu orzeczenia do Kasy Głównej Generalnego Gubernatorstwa. Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych i Główny Wydział Finansów) może na wniosek zezwolić na zapłatę udziału w ratach lub przyznać odroczenie.

SZKOŁA HANDLOWA WYŻSZEGO STOPNIA

Szkoła ta, mieszcząca się przy ul. Skarbowski nr 39, to dawniejsza Akademia Handlowa, która w roku 1926 zmieniła nazwę na Szkołę Ekonomiczno-Handlową, a po reformie szkolnictwa zawodowego została przekształcona na Liceum Handlowe i Gimnazjum Kupieckie.

Z licznych gmachów, jakie zajmowane były przez tę szkołę skutkiem warunków wojennych, pozostał tylko budynek przy ul. Skarbowski nr 39. Ofiarą zawieruchy wojennej padły liczne gabinety, doskonałe urządzone i bogate laboratorium, biblioteka składająca się z 20 tys. tomów, oraz szereg innych rzeczy, jak pomoce naukowe i t. d.

O tym, jak szeroko było zakrojone działanie tej szkoły, świadczy fakt, że przed wojną liczyła ona 1500 słuchaczy obojga płci.

Obecnie szkoła ta kształci około 300 słuchaczy podzielonych na 4 oddziały specjalne i oddział ogólny. Oddział ogólny daje zasadnicze wiadomości handlowe traktowane encyklopedycznie, jak: księgowość, rachunki kupieckie, towaroznawstwo, nauka o przedsiębiorstwach geografii gospodarczej, prawo handlowe i wekslowe, administracja. Poza tym korespondencja polska i język niemiecki. Po ukończeniu działu ogólnego uczeń po odbyciu praktyki wstępuje na jeden z wydziałów specjalnych, które są następujące: 1) bankowy, 2) biurowo-administracyjny, 3) spółdzielczy i 4) przemysłowy. Oddziały te mają za zadanie specjalizację ucznia w wybranym przez niego kierunku. Między innymi są tam przerabiane: bankowość, analiza bilansów, księgowość spół-

dzielcza itd. Nauka na wszystkich oddziałach trwa 1 rok. Warunkiem przyjęcia do oddziału ogólnego jest ukończenie 18 roku życia, świadectwo ukończenia szkoły powszechnej, lub wykazanie się wykształceniem, które dyrekcja szkoły uzna za wystarczające.

Wykłady w wymienionych oddziałach prowadzone są rano.

Po ukończeniu szkoły słuchacz otrzymuje świadectwo ukończenia, które uprawnia go do zajęcia odpowiedniego stanowiska w banku czy też w jakimkolwiek przedsiębior-

OPŁATY ZA URZĘDOWE
PRÓBY ZŁOTA I SREBRA

Z dniem 1 czerwca 1944 r. weszło w życie rozporządzenie o pobieraniu opłaty za próbowanie wyrobów złotych i srebrnych. Opłaty te zostały wprowadzone dla pokrycia kosztów administracyjnych i laboratoryjnych. Przepisy probiercze zostały uregulowane w początkach 1940 r.

Z uwagi na to, że ceny chemikaliów i instrumentów laboratoryjnych uległy w międzyczasie wzrostowi, w związku z tym wzrosły również koszty administracyjne. Fakt ten pociągnął za sobą konieczność podwyższenia opłat.

Zgodnie z nowymi przepisami, opłatę od sztuki podniesiono za wyroby złote — ze zł 1 na zł 2; za srebrne ze zł 0,20 na zł 0,50.

Przyczyną podniesienia niskich opłat probierczych od sztuki był m. in. również niekorzystny ich stosunek w porównaniu do nadmiernego wzrostu cen metali szlachetnych.

Plamy, tłuste: Materie lniane posypać poplamione miejsce sproszkowanym wapnem i kredą — po obu stronach, a potem prasować na gorąco przez bibułę. Welny trzeć lniane ściereczką, maczaną w benzynie lub mieszaninie amoniaku i wody (1:8). Na jedwabiu miejsca poplamione wycierać delikatnie letnią wodą lub posypać talkiem i prasować na gorąco, przez bibułę. Lub wreszcie czyścić szmatką, maczaną w eterze albo benzynie i prasować przez bibułę. Czarne jedwabie czyścić amoniakiem i płukać w wodzie, następnie prasować między ręcznikami.

Plamy z kwasów: Świeże plamy czyścić mieszaniną amoniaku i wody, lub rozwarem alunu, ewent. sodu, po czym spłukać czystą wodą. Jeśli plamy są stare — to środki te najczęściej nie pomagają.

Plamy z kugu: Zwiłżyć wodą, nałożyć palcem rozcieńczonego kwasu solnego (1:10) i potem płukać w czystej wodzie.

Plamy z jodiny: Zwiłżyć roztworem nadmanganianu potasu, potem rozcieńczonym kwasem solnym. Następnie płukać w amoniaku i wodzie.

Plamy z atramentu (kopiowego): Czyścić rozcieńczonym kwasem solnym, następnie spłukać gorącą wodą. Plamy z ołówka kopiowego pomazać kwasem mrówczanym i wycierać jedwabną szmatką. Można także spróbować sokiem cytrynowym.

Plamy z farb: Farby wodne usuwać neutralnym mydłem i gorącą wodą. Plamy z farb anilinowych czyścić spirytusem mydlanym lub zwiłżać ostrożnie rozcieńczonym kwasem solnym. Z farb olejnych i lakierów: Materie lniane czyścić benzyną, potem płukać w gorącej wodzie. Stare plamy nacierać olejkami terpentynowym, a po kilku godzinach — benzyną. Na jedwabiach plamy ostrożnie rozpuszczać terpentyną, nałożyć papkę z palonej magnezji i eteru, a po wychnięciu wytrzeć i wypłukać w benzynie. Welny czyścić mieszaniną eteru, amoniaku i olejku terpentynowego w równej ilości. Plamy z lakieru prać w nacie.

Plamy z potu: Czyścić alkoholem lub mieszaniną eteru, amoniaku i spirytusu (3:1:3).

Plamy z rdzy: Z materii lnianych sokiem cytrynowym lub roztworem kwasu cytrynowego, prasować na gorąco przez bibułę, a potem zmywać wodą. Welny czyścić octem winnym i spłukać gorącą wodą. Z jedwabiu rdzy usunąć nie można.

Plamy z trawy: Materie lniane prać w gorącej wodzie lub w mydłach i sodzie, albo też czyścić rozcieńczonym amoniakiem. Jedwab czyścić ostrożnie roztworem chlorku cynkowego, a potem płukać w wodzie. Welny czyścić szmatką, umoczoną w spirytusie lub rozcieńczonym amoniakiem.

Plamy wyświecone: a) zwiłżać parą razy szmatką umoczoną w benzynie, prasować na gorąco między ręcznikami; b) wycierać szmatką umoczoną w mieszaninie alkoholu, amoniaku i wody, w równej ilości, potem trzymać nad parą wodną; c) Na spodniach zwiłżyć octem i wilgotną prasować na ręczniku; d) jedwabie czarne wycierać czarną jedwabną szmatką umoczoną w mieszaninie amoniaku i wody (1:10) potem prasować na odwrotnej stronie.

K.

ZGŁOŚ SIĘ DO DOBROWOLNEJ
OBRONY PRZECIWOLOTNICZEJ —
RATUSZ — I. piętro, pokój 17.

ZE WSPOMNIENI TEATRALNYCH

PANNA MELA

Nie miała jeszcze dwudziestu lat, gdy wyjechała ze Lwowa z trupą teatralną skompletowaną w tym mieście, do gubernialnego miasta Kalisza.

Urodę jej stanowiła niezwykła świeżość lic, o której Szekspir mówi w jednej ze swoich sztuk, że „mleko z różami wdzięcznie ozełnia”. Tę świeżość, wdzięczną ciwarzyce, zdobyły oczy koloru niezapominajek, przeglądających się w strumyku leśnym. Ciemne — przepastne — głębokie.

Jej Klara w „Zemście” Fredry czarowała urokiem młodości i urodę, tuszując braki talentu.

W różowo-białym atlasowym kostiumie, przesuwała się jak obłoczek po scenie, radując oczy widzów swym widokiem.

W proscenowej loży pierwszego piętra, ślicznego jak bombonierka, nowego teatryku, obrał sobie miejsce ekscelencja gubernator, inicjator i założyciel tego teatru poświęconego polskiej sztuce. Stwarzając ten przybytek poświęcony Muzie, Jewo Przewoschoditelstwo miało i swoje czyste osobiste cele, nie tyle może artystyczne, co, erotyczne. Z jego loży prowadziły specjalne schody wprost za kulisę... Wygodnie... i dyskretnie...

Również pod gmachem teatru, wśród zieleni, kwietników, nad polyskującą w słońcu rzeką, w której

przeglądały się stare drzewa parkowe, ustawiono ławkę z przymocowaną do oparcia tabliczką, głoszącą wszem w obec i każdemu z osobna, że to miejsce spoczynku, czyli siedzenia (lub jak kto woli) przysługujące jedynie panu Gubernatorowi. — Z szacunkiem i bojaźnią omijano stale przystawkę ławeczkę, na której nawet zachwał, wszedłbyśkie wróble nie ośmielały się siadać, a tym bardziej uprawiać nieprzystojne ptasie zaloty.

A tymczasem ekscelencja nie tracąc drogiego czasu (przekroczył dość dawno pięćdziesiątkę...) jak sęp z wysoko, tak za swej loży wypatrywał ofiary! Co prawda, „ofiarą” nie wydawała okrzyków bólesci czy strachu gdy spojrzenie pana Gubernatora zatrzymało się dłużej na którejś z nich.

Spód warstwy pudru i różu zoraż rumieńca spłonęła panna Mela, widząc uporczywie zaopiony wzrok ekscelencji, ze znanstwem taksującym jej wdzięki.

Po skończonym akcie pan Gubernator zeszedł tajnymi schodami za kulisę, gdzie mu z należnymi honorami przedstawiono pannę Melę.

Taki był prolog życiowy młodzieńkiej aktorki.

Rok za rokiem upływał. Zmieniały się teatry — miasta — wielbiciele. — Tragedje — tajemnice i nie-

pokoje ukrywane pod maską sztucznej wesołości... Życie teatru, odmienne od wszystkich istnień!

Zawieszono między gwiazdami i błotem...
Nędzne! Burzliwe! I zachwycające!...

Na drodze życia stanął przed nią On!

Ładny — szykowny brunecik. — Grywał z powodzeniem amantów na scenie i w życiu...

Mily kolega i towarzysz stołu. Mimo młodego wieku już mu dokuczał katar żołądka. Obrzydły mu restauracje!

Zatęsknił za wygodami, jakich pozbawiony jest żywot kawalerski, i postanowił się ożenić.

Impulsywnej, despotycznej naturze, odpowiadała uległość i miękkość usposobienia Meli.

Ślub odbył się według wszelkich prawideł kościelnych i świeckich. — Pito sebnie — całowano się — ścisłano — toastowano — nawet łyż rozczulenia (te spirytusowe) ukazywały się w oczach kolegów.

W kilka dni po tej uroczystości, rankiem, w drodze na próbę, brutalna męska dłoń spadła na kark przerażonej Meli...

Potoczył się do rynsztoku śliczny kapelusik...

Nie przyszedł tego dnia do domu „mężulek” na obiad, z takim mozołem i trudem spłastrzony na primusie...

Wloką się godziny oczekiwania... Piyną kzy... Te gorzkie, palące ły-

bólu, zawodu i rozczarowania...

Rwie się serce w strzępy...
Ręce wyciągnięte w próżnię błagalnym gestem żębrzą zmiłowania losu...

Ktokożkolwiek jesteś — przyjdź!! Pół kojącą dłoń na moim czole! — Osusz łzy!!!

W ciolną, wieczorną godzinę mów do mnie dobre, łagodne, kojące słowa...

Zgrzytnął klucz u drzwi wejściowych...

Zabiło serce radością i... lękiem... Cisie mieszkania przeczał pijacki krzyk; czarnej kawy dawał! Psia krew!!

Rozeszły się ich drogi, jakkolwiek pozornie stanowili małżeństwo.

Mijały lata. — Spłowiwały — zmętniały oczy pani Meli. Zgała świeżość lic... Przez nędzne rzadkie włosy prześwieca skóra... Zniekształconą wydetą szyję okrywa szalikiem... A zawsze jeszcze przystojny i dbały o swój wygląd zewnętrzny Tadzio sięga po coraz młodsze dziewczęta. Pogodzona z losem, wlokła dalej swój żywot ze zmiażdżonym sercem.

Psiędo-przyjaciółki — „czarna” i papierosy wypełniały pustkę jej życia.

A gdy doszła ją wiadomość o chorobie kochanego zawsze przez nią Tadzio, przyjechała z oddalonego miasta, gdzie była zajęta w teatrze jako suflerka. Z całym oddaniem kochającego, kobiecego serca dalekiego od egoizmu, oddała się jego pielęgnacji.

Pewnego pochmurnego dnia, ciszę cmentarną rozdarł ostry kobiecy krzyk!

Krzyk protestu i buntu!
Krzyk rozpacz i osierocenia!

Tadziu!!! Tadziu!! Te dwa wyrazy mieściły cały ból i tragizm jej życia.

Na ławeczce, którą kazala ustawić u stóp jego mogiły, trawila długie godziny na rozmyślaniu o tym, który zabrał jej serce, nie dając w zamian nic, prócz niepokojów i tęsknot.

Wojna!!! Lata Apokalipsy!! Lata mordu, krwi, i lez...!

Z oparów alkoholu, dymu papierosów, zatrutej atmosfery knajpy wojennej — wyłania się postać kobieca obłożona w łachmany... Błędny wzrok... Dłoń wyciągniętą po jasnusz... Chwiejnym krokiem obchodzi stoły... Wyszedłszy na ulicę, wypatruje na chodniku niedopałków z papierosów...

Mgłą zachodzący oczy... te niegdyś koloru niezapominajek nad leśnym strumykiem...

Ciemność ogarnia wzrok... Uginają się kolana... Stuk padającego ciała...

Przygodny wóz sanitarny odwiózł ją do szpitala, gdzie po kilku tygodniach, inny, bardziej ponury wóz zawioził ją samotną, opuszczoną, zapomnianą nędzarke... w Królestwo Ciśzy i Wyzwolenia.

Oto epilog życia panny Meli.

LEONIA RASIŃSKA

OGŁOSZENIE

Wpisy do Państw. Szkoły Handlowej, ul. Skarbowska 21, przyjmuje w czasie od 4. lipca do 14. lipca 1944 dyrekcja szkoły codziennie w godzinach od 9—12.

Można wpisywać się na oddziały:
typ biurowy,
typ sprzedawców.

Przyjęci mogą być uczniowie po ukończeniu 7-klasowej szkoły powszechnej i po zdaniu egzaminu wstępnego.

Nauka trwa 3 lata.
Do wpisów należy przedłożyć metrykę i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Wpisowe wynosi 5.— zł.

Dyrektor
Państw. Szkoły Handlowej

OGŁOSZENIE

Wpisy do Państw. Szkoły Rzemieślniczej, ul. Krasiczki 18 a, przyjmuje w czasie od 4. lipca do 14. lipca 1944 dyrekcja szkoły codziennie w godzinach od 9—12.

Można wpisywać się na oddziały:
blacharski,
mechaniczny,
elektromechaniczny.

Przyjęci mogą być uczniowie po ukończeniu 7-klasowej szkoły powszechnej i po zdaniu egzaminu wstępnego.

Nauka trwa 3 lata.
Do wpisów należy przedłożyć metrykę i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Wpisowe wynosi 5.— zł.

Dyrektor
Państw. Szkoły Rzemieślniczej.

OGŁOSZENIE

Wpisy do Państw. Szkoły Rzemieślniczej dla Przemysłu Budowlanego, pl. Bernardyński 17, przyjmuje w czasie od 4. lipca do 14. lipca 1944 dyrekcja szkoły codziennie w godzinach od 9 do 12.

Można wpisywać się na oddziały:
stolarski,
malarski: malarstwo ścienne, sztukatorstwo.

Przyjęci mogą być uczniowie po ukończeniu 7-klasowej szkoły powszechnej i po zdaniu egzaminu wstępnego.

Nauka trwa 3 lata.
Do wpisów należy przedłożyć metrykę i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Wpisowe wynosi 5.— zł.

Dyrektor
Szkoły Rzemieślniczej dla Przemysłu Budowlanego.

OGŁOSZENIE

Wpisy do Państw. Szkoły Zegarmistrzowskiej, ul. Krasiczki 18 a, przyjmuje w czasie od 4. lipca do 14. lipca 1944 dyrekcja szkoły codziennie w godzinach od 9—12.

Przyjęci mogą być uczniowie po ukończeniu 7-klasowej szkoły powszechnej i po zdaniu egzaminu wstępnego.

Nauka trwa 3 lata.
Do wpisów należy przedłożyć metrykę i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Wpisowe wynosi 5.— zł.

Dyrektor
Państw. Szkoły Zegarmistrzowskiej.

OGŁOSZENIE

Wpisy do Państw. Szkoły Handlowej dla dziewcząt, ul. Krasiczki 21, przyjmuje w czasie od 4. lipca do 14. lipca 1944 dyrekcja szkoły codziennie w godzinach od 9—12.

Można wpisywać się na oddziały:
typ biurowy,
typ sprzedawców.

Przyjęte mogą być uczennice 7-klasowej szkoły powszechnej i po zdaniu egzaminu wstępnego.

Nauka trwa 3 lata.
Do wpisów należy przedłożyć metrykę i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Wpisowe wynosi 5.— zł.

Dyrektorka
Państw. Szkoły Handlowej dla dziewcząt.

OGŁOSZENIE

Wpisy do Państw. Szkoły Zawodowej Żeńskiej, ul. Krasiczki 18 a, przyjmuje w czasie od 4. lipca do 14. lipca 1944 dyrekcja szkoły codziennie w godzinach od 9—12.

Można wpisywać się na oddziały:
krawiecki,
trykotarski.

Przyjęte mogą być uczennice 7-klasowej szkoły powszechnej i po zdaniu egzaminu wstępnego.

Nauka trwa 3 lata.
Do wpisów należy przedłożyć metrykę i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Wpisowe wynosi 5.— zł.

Dyrektorka
Państw. Szkoły Zawodowej Żeńskiej.

OGŁOSZENIE

Wpisy do Państw. Szkoły Gospodarczej Żeńskiej, ul. Krasiczki 18 a, przyjmuje w czasie od 4. lipca do 14. lipca 1944 dyrekcja szkoły codziennie w godzinach od 9—12.

Przyjęte mogą być uczennice 7-klasowej szkoły powszechnej i po zdaniu egzaminu wstępnego.

Nauka trwa 1 rok.
Do wpisów należy przedłożyć metrykę i świadectwo ukończenia szkoły powszechnej.

Wpisowe wynosi 5.— zł.

Dyrektorka
Państw. Szkoły Gospodarczej Żeńskiej.

WPISY

na 3 MIESIĘCZNY KURS HANDLOWY DLA DOROSŁYCH (wieczorny) przyjmuje Dyrekcja Publ. Kupieckiej Szkoły zawodowej we Lwowie, ul. Krasiczki (Herrengasse) 18 a, w godzinach 15—16.

Ukończenie kursu jest równoznaczne z ukończeniem wyżej wymienionej szkoły.

Wszyscy członkowie Cechu budowlanego (Mistrzowie budowlani, murarze i cieśle) jawia się w środę dnia 5. lipca o godzinie 16.30 po południu Ochronę 8. IV. piętro na Zebranie.

Jako goście będą obecni na Zebraniu przedstawiciele Zarządu Miasta. Oczekuje, że wszyscy członkowie Cechu przybędą punktualnie.

Okręgowa Grupa Przemysłu Lwów — (KRÜHNE).

KUPNO — SPRZEDAŻ

FUTRO damskie obszerne, prawdziwy selskin (Seab - bizam) do sfasonowania oraz perski dywan sprzedam. Ulica Fredry 4. I. p., na lewo, od 10—11 i 3—5 pop.

SPRZEDAM: Szafę jasną, Konsolę, Stolik, Stolik do kart i szachowy, Etalizerkę na książki, 3 krzesła jasne pojedyncze, Karmiszę mosiężną, Elektryczny piecyk 110 v., Waga z ciężarkami 200 kg. nowoczesne Lampy pokojowe wiszące, Primus, różne Obrazy i O-brazki. Kochanowski 12, II. piętro, wejście przez ganek na prawo.

ZNACZKI i zbiory kupuję stale. Dzie-dzie, zaprzysiężony znawca i ocentiel Akademicki trzy.

OKAZYJNIE do sprzedania wzmacniacz radiowy o bardzo mocnym głosie, okaz kapelusza Hückla popielaty, Encyklopedia Gutenberg 1939, meszty ddam-szpek. Kochanowski 12, II. piętro, wejście przez ganek na prawo.

ZNACZKI i zbiory kupuję stale. Dzie-dzie, zaprzysiężony znawca i ocentiel Akademicki trzy.

OKAZYJNIE do sprzedania wzmacniacz radiowy o bardzo mocnym głosie, okaz kapelusza Hückla popielaty, Encyklopedia Gutenberg 1939, meszty ddam-szpek. Kochanowski 12, II. piętro, wejście przez ganek na prawo.

ZNACZKI i zbiory kupuję stale. Dzie-dzie, zaprzysiężony znawca i ocentiel Akademicki trzy.

OKAZYJNIE do sprzedania wzmacniacz radiowy o bardzo mocnym głosie, okaz kapelusza Hückla popielaty, Encyklopedia Gutenberg 1939, meszty ddam-szpek. Kochanowski 12, II. piętro, wejście przez ganek na prawo.

ZNACZKI i zbiory kupuję stale. Dzie-dzie, zaprzysiężony znawca i ocentiel Akademicki trzy.

OKAZYJNIE do sprzedania wzmacniacz radiowy o bardzo mocnym głosie, okaz kapelusza Hückla popielaty, Encyklopedia Gutenberg 1939, meszty ddam-szpek. Kochanowski 12, II. piętro, wejście przez ganek na prawo.

ZNACZKI i zbiory kupuję stale. Dzie-dzie, zaprzysiężony znawca i ocentiel Akademicki trzy.

SUKNIA wzorzysta elegancka nowa i płaszcz czarny letni na podszewce tanio sprzedam. Kochanowski 9, — mieszkanie 1.

SPRZEDAM: wózek sportowy Konkona w bardzo dobrym stanie. Zródlana 34, II. ganek na prawo.

„SINGERA” nowa kryta maszyna — do sprzedania. Wałowa 5, II. p., m. ośm.

PROCHOWNIK jedwabny męski podwójny sprzedam oraz pleska 6 tyg., ul. Kochanowski 3, m. 5. II. piętro — głośno pukać.

MASZYNE Singera lub innej marki — kryta zaraz kupię tylko w dobrym stanie. Rutowski 16, m. trz. 24848

SPRZEDAM maszynę do szycia nożną damską. Rutowski 16, m. trz. 24848

SPRZEDAM piękny wzorzysty jedwab na suknie oraz zieloną wełnę na garsonkę. Kazimierzowska 29, II. piętro, mieszkanie cztery.

SPRZEDAM garnitur salony, dwa stoły jadalne okragie, szafę biblioteczną, ściankę przedpokojową. Batorego nr 24, stolarnia.

WZMACNIACZ o bardzo silnym głosie i pięknym tonie, gra na adapter i stację lokalną bardzo tanio sprzedam. Łyczakowska 70, II. p., m. 5.

HARMONIE 32 basów z rejestrem okazynie sprzedam. Sklep z kwiatami — Krakowska 1.

OBLIGACJE, pożyczki państwowe, akcje krajowe, listy zastawne, kupi bankowic. Dobrze zapłaci. Oferty z ewent. podaniem ilości i rodzaju papierów do Gaz. Lw. nr 24479

KUPIĘ kupon na ubranie angielskie — bielskie lub leszczowskie, złote kolczyki nowoczesne, złotą Matkę Boską z łańcuszkiem. Listy z ceną do Adm. Gaz. Lw. nr 24535

FORTEPIAN — pianino wezmę na prze-chowanie. Nabełaka 41, parter prawy

DO SPRZEDANIA lub wynajęcia dobrze prosperujący interes — sklep z porcelaną, szkiełkami i artykułami kuchennymi w centrum Lwowa, z pełnym urządzeniem i towarami, 75.000, z przyczyną wyjazdu. Oferty należy składać Adm. Gaz. Lw. nr 24596

KUPIĘ budżet kieszonkowy Jungheusa w metalowym etui i walizę fibrową 35x55 cm. Listy Gaz. Lw. 24564

SPRZEDAM tanio 2 kilimy 3x2 na podłogę w dobrym stanie, drugi na ścianę. Ogłądać od 4—6, Okolskiego ośm, III. p., m. 8, boczna Listopada.

PSZCZOŁY WŁOSZKI dwa role kupię. Bogdanówka, Kaniowska 37.

SPRZEDAM lodówkę „Eskę” wysokość 95 cm. szer. 55 cm. Ogłądać od 10-12 i 4—6, Kalcza 10, II. piętro.

UBRANIE do sprzedania jasno popielate w bardzo dobrym stanie, przedwojenne. Wiadomość ul. Ogródnicza nr 18, parter, drzwi na lewo.

DLA stolarzy nowa, duża dykta — do sprzedania. Asnyka 2, m. 4.

SPRZEDAM okazynie nowe futro brzo-we łosazki francuskie, fason luźny, zarekawek i kapizson. Kopernika 10/5

SPRZEDAM nowoczesny zegarek na rękę Szaflausen, czarny cyferblat, ul. Kopernika 10, m. 5.

WÓZEK głęboki jasny sprzedam. Kalcza 20, mieszcz. ośm.

KAMERĘ samą do aparatu sowieckiego Fed rozbitą, uszkodzoną z brakami bez obiektywu lub inną kamerę malobrazkową aparat kupi Pracownia prec. mech. Czarnieckiego ośm.

APARATY fotograficzne filmowe projek-tory uszkodzone, rozbite z brakami części, obiektywy kupi Prac. prec. mech. Czarnieckiego ośm.

LORNETE polową 6 lub 8x uszkodzo-ną, popsutą z brakami kupi Pracownia prec. mech. Czarnieckiego ośm.

APARAT sow. Fed lub Retina II lub inny malobraz. kupi Pracownia prec. mech. Czarnieckiego ośm.

SPRZEDAM bardzo tanio kilka par po-choć jedwabnych. Plac Błeczowski ośm, podwórce.

UBRANIE męskie sprzed wojennego materiału bielskiego — popielate fresco — na średni wzrost, stan zupełnie nowy — zaraz do sprzedania.

Terety 2 B, II. p. mieszcz. 5.

KUPIĘ natychmiast maszynę do szycia pierścienną tylko Singera; dobrze zapłaci. Lwów, ul. Kleparowska 4 — I. p., mieszcz. 8.

SPRZEDAM meszty (półbucki) męskie czarne nr 44. Kopernika 30, m. 18 — oficyna, III. piętro.

NIEMOWŁĘCA wyprawkę kupię — oraz spód do futra damskiego, wszystko w porządnym stanie. Bernsteina 3, II. p. mieszcz. 12 (boczna Kazimierzowska).

SPRZEDAM letnie pantofelki nr 34, 35, 36, 37, 38, 39 (parciaki i sznurkowe) i dzieciennie. Wiadomość: Halicka nr 15 mieszcz. 15, przy ganek.

SPRZEDAM zamożnym płaszcz gabardynowy na wysokim, koloru stalowego, całkiem nowy, fason modny. Lwów — ul. Hołowi 5, m. 4, od 10—16.

ROWER damski tylko b. dobry stan — kupię. Lwów, Jagiellońska 12, m. 7, godz. 12—18.

CUDA Polskie, Bibl. Wiedzy, Podróżni-cza, Prus (wyd. Gebethner), Rodziwi-czówna (wyd. Wegner) K. May (wyd. Wegner) kupię. Lwów, Jagiellońska 12 mieszcz. 7, godz. 12—18. — W dniach 4—10 lipca.

BRYLA: Podr. Inżynierski, Mielnicki: Ustroje budowl. i inne techniczne w nowym wydaniu kupię. Lwów, Jagiellońska 12, m. 7, godz. 12—18.

KSIĄŻKI Polskie, wszelkiego rodzaju tylko w dobrym stanie kupię. Zgłosze-nia od 4—10 lipca, godz. 12—18 — Lwów, Jagiellońska 12, m. 7. 24696

KUPIĘ używane koldry i materace w dobrym stanie. Łyczakowska 89, — Rzeszowski.

SPRZEDAM maszynę Singera pierście-niową krawiecką, Batorego 24, m. 7.

SPRZEDAM nie drogo: Srebrnego lisa, raglan wiosenno - jesienny nowy, — przedwojenny ponielaty na wysokim, maszynę nożną Singera czółenkową — jedwab na sukienki i weł. spodnice zielone i kremowe. Gaz. Lw. 24619

KUPIĘ natychmiast ubranie na średnie-go szczerpującego tylko pierwszorzędne — czarne i granatowe wykluczone. Listy do Gaz. Lw. nr 24636

MASZYNE szwską leworamienną (Links maschine) kupię. Wiadomość z poda-niem ceny do Gaz. Lw. nr 24590

ELEGANCKI kapeluszy damski duży czar-ny, przedwojenny, słomka, półbucki dziurkowany nr 38 1/2, granatowe no-szone sprzedam. Wyślątkowa 29 — od 3—5, śródkowy dzwonek.

WÓZKI dzieciennie nikiute, naprawia — M. Szubrowski, Boimów cztery.

S. p. STANISŁAWA z Kierskich ZAKRZEWSKA, zmarła w Sta-nisławowie dnia 12. czerwca 1944 po długich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzona Św. Sakramentami — przeżywszy lat 80. Pogrzeb odbył się dnia 13. czerwca 1944 w Sta-nisławowie, o czym zawiadamia Krewnych i Znajomych
Synowa.

POLECENIA GODNE FIRMY

KSIAŻKI: w Księgarni — Antykwarni A. Krawczyński, Lwów, ul. Trybunał-ska 18. Książki nowe, antykwaryczne, okazynie. Grafika — Szttychy. 1486

WARTOŚCIOWE książki i całe księgo-zbiory kupuje stale — Księgarnia J. Fotika, Lwów, Wehmachtstrasse (Batorego) 30.

LATARKI kieszonkowe i baterie — T. Szumski, Lwów, Łyczakowska 4. 1522

NAUKA

KURS języka niemieckiego, francuskie-go, angielskiego. Konwersacja, kores-pondencja. Maszyna — tłumaczenia — także indywidualnie. Zgłoszenia w se-kretariacie od 9—12 i od 15—17 — Lagerstr. (Obowozna) 3, mieszkanie 14.

LOKALE

NATYCHMIAST poszukuje 2 pokoje, ku-chnia, łazienka, gaz, okolica śródmie-scia. Listy Gaz. Lw. nr 24583 lub ul. Fredry 8, kierownictwo budowy.

FRKOJU umebłowanego z niekierują-cym wejściem poszukuje dojeżdżający. Listy do Gaz. Lw. nr 24568

PIĘKNY POKÓJ z przedpokojem i uży-wanie kuchni do najęcia w śródmieściu Wiadomość: Mochnackiego 10, m. 3; od 5—6 wiecz.

DO WYNAJĘCIA pokój z osobnym wej-sciem hucmeblowany. Bonifratów 12, mieszcz. 2, od godz. 4—6.

DO WYNAJĘCIA od zaraz i Janio 1 lub 2 pokoje z kuchnią, pi-komfort, star-szym osobom jakie nie wyjeżdżają ze Lwowie, ul. Droga Krzyżowska 21 — (obok Profesorskiej Kolonii) — górny Łyczaków.

SAMOTNA Polka ma pokój do wynaje-cia dla jednej lub dwóch osób. ulica Janowicza 1, 19, drzwi 1, parter, — boczna ul. Kleparowskiej 1-sza brama.

POKÓJ umebłowany w śródmieściu — przy małej rodzinie do wynajęcia pa-nu samotnemu intel. Listy do Admin. Gaz. Lw. pod nr 24759;

DWA POKOJE, kuchnia, komfort, gaz, poszukiwane od zaraz w centrum. Li-sty do Gaz. Lw. nr 24752

BEZDZIETNE małżeństwo poszukuje po-koju umebłowanego lub bez mebli z u-żywalnością kuchni gazowej ewent. za-opiekę się uczciwie mieszkaniem wy-jeżdżających. Listy proszę kierować do Adm. Gaz. Lw. nr 24750

ODSTĄPIE pokój, kuchnia, komfort z umebłowaniem przy ul. Król. Jadwigi. Listy do Gaz. Lw. nr 24718

POSZUKUJE stajnię we Lwowie, może być z pomieszczeniem. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 24716

2-POKOJOWE mieszkanie pełny komfort gaz, odstępnie. Warunek kupno mebli. Wiadomość: Łyczakowska 32, m. pięć, po obiedzie.

POSZUKUJE umebłowanego pokoju peł-nym komfortem przy polskiej rodzinie Listy do Gaz. Lw. nr 24708;

ODSTĄPIE 2 pokoje, kuchnia, gaz, ła-zienska, część lub całe umebłowanie — Walewicz 1, mieszcz. 5.

INTEL. pani zajmie się gospodarstwem lub zaopiekuję się mieszkaniem — za pokój z użyciem gazu. Listy do Adm. Gaz. Lw. nr 24700

DWA POKOJE, kuchnia, przedpokój, gaz frontowe, słoneczne. I. piętro, części-wo z skromnym umebłowaniem okolica Tomickiego, tanio do odstąpienia. Li-sty do Gaz. Lw. nr 24689

ODSTĄPIE 3 pokoje, kuchnia, gaz, — pełny komfort. I. p., balkon ewent. zamienię pokój, kuchnia, gaz, ulica Domagaliczów 2, m. 3.

ODSTĄPIE mieszkanie pokój, kuchnia, z gazem na I. p., w śródmieściu. Li-sty do Adm. Gaz. Lw. nr 24729

POSAD POSZUKUJA

OBOKRAJOWIEC ze Wschodu poszuku-je pracy buchaltera, bilansisty, maga-zyniera lub innej biurowej pracy bez znajomości języka niemieckiego. Listy do Gaz. Lw. nr 24657

BUCHALTER poszukuje pracy na wy-jazd, najchętniej w okolicy Krakowa. Listy do Gaz. Lw. nr 24764;

WOLNE POSADY

SZKODA myśleć o pracy i posadzie bez niemieckiego! Głęboka 18. Profesor. v

WOZNICÓW, stolarzy, poszukuje od za-rac Miejski Zakład Czystczenia Miasta. Zgłoszenia w biurze Zakładu — Lwów, Marcina 18.

PRZYJMujemy stale do naszego przed-sięwzięcia w Jarosławiu G. G.: szo-ferów i ślusarzy samochodowych, to-karzy, kowali, elektryków samochodow-ych, kowali, stolarzy, cieśli, stelma-choów, tokarzy oraz robotników do ro-bót ziemnych i budowlanych. Odzież robocza, mieszkanie oraz utrzymanie zapewnione. Informacji udziela codziennie Beskidenstr. (Kadecka) 7, mieszka-nie 5, w godz. 10—12.

TECHNICY, Schachtelmeistrzy, robotnicy, przodowi, betoniarze i murarze otrzy-mają zajęcia w okolicach Sambora, Zagórza lub Sanoka. Wyżywienie i mie-skankie zapewnione. Listy do Admin. Gaz. Lw. nr 24219

DWIE bufetowe zaraz poszukiwane. — Zgłoszenia „Alte Wache“ Adolf Hitler - Jüngling 14.

MIEJSKA Kolej Elektryczna przyjmie natychmiast pomocników warsztatowych (pomocników ślusarskich i tokarskich) — Głaszać się w biurze Personalnym — Wulecka 4.

OSOBĘ starszą, bezwzględnie uczciwą, czystą, która umie dobrze szmacznie gotować na wyjazd do Jasia przyjmie od zaraz, na bardzo dobrych warun-kach. Chrzanowskiej 4. parter.

PAROBKA do koni przyjmie. Biuro tran-sportowe, Chrzanowskiej 4.

FRYZJER damsko - męski, solidny — z całkowitem urządzeniem poszukiwany na wyjazd. Wiadomość: Kubrakiewicz, Jędrze kolo Krosna, Apteka. 24653

NIEMIECKA firma poszukuje: krawców, krawczyń, bielniarek do pracy we Lwowie. Zgłoszenia: Syxtuskastr. 11, I. p. Telef. 271—28.

CHŁOPCA do praktyki przyjmę zaraz. Fryzjer, Bema 15.

FRYZJERSKI starszy chłopak zostanie natychmiast przyjęty ul. Skarbowska 4

NIEMIECKIE przedsiębiorstwo malarskie poszukuje dla wojennych robót: malarzy szyldów, lakierników i malarzy w robotach akordowych i godzinowych. Zgłoszenia: F-a Nabor, — Lemberg — Obertinerstr. 42.

ROZMAŁIE

LEGALIZACJE tłumaczeń, odpisy, pro-sby, listy, maszynopisanie, powielanie, wykonuje Biuro Tłumacza przysięgłego Lwów, plac Akademicki 1.

NIEMIECKIE niezbędne w pracy i na posadzie! Głęboka 18. (Prof.) Podania.

SKUTEK odnosi tylko podanie napisane rozsądnie, fachowo, tanio Głęboka 18.

APARATÓW fotograficznych naprawa, odnawianie, przerabianie na filmy — wszelkie toczenia dokładnie i t. p. — wykonuje Pracownia prec. - mech. ul. Czarnieckiego 8.

SZYBY wstawiamy natychmiast. Kar-pathenstrasse 8 a, parter, mieszcz. 1. (Jablonowskich 8 a).

ZAWIADAMIAM, że przeniosłem swoją pracownię chłubię ze zniszczonego lo-kału Zimorowicza 17, na ul. Rutow-skiego 4, K'eda.

TRANSPORTY mebli, fortepianów oraz wszelkich przewiezek w wagonach zbio-rowych konwojowanych i indywidual-nych do każdej stacji kolejowej na wszystkich liniach kolejowych wraz z załadowaniem, załadowaniem formal-ności przewozowych oraz wszelkie prze-prowadki wykonuje tanio, solidnie — Biuro przewozowe, Chrzanowskiej 4.

PRZERABIA koldry, materace Wytwór-nia pościeli Józka Maria — Lwów, — Kowalka cztery.

TRANSPORTOWE przedsiębiorstwo Antoni Pohorecki, Lwów, ul. Ormiańska nr 3, (Bürgerstrasse) przeprowadza transpor-ty we Lwowie i na prowincję. Zbioro-ry ładunek! Zgłoszenia w biurze co-dziennie od godz. 8—17. Tel. 134—65

SOLIDNA pracownia przyjmie bieliznę do prania. Henzga 7, m. 12.

PRZEPROWADZKI — transporty miej-scowe, zamieszcowe autem wykonuję; informacje: Mięczyńskiego 6, parter, m. I. boczna Łyczakowskiej od 10—20

ZAGINIENI

POSZUKUJE braci Wojnarowskich: Je-rzy, Roman, Bolesław i Józef z Tar-nopola; — kłoby wiedział o którymś z nich, proszę łaskawie powiadomić: T. Wojnarowski, poczta Grodzisko Dol-ne k. Przeworska.